

VELIKA NOČ: VESELJE, SREČANJE, POSLANSTVO

Velika noč je veselje

Kristusovo vstajenje je glavni predmet naše vere. Smo kristjani, ker verujemo, da je Jezus Kristus vstal. Pripoved o vstajenju Jezusa je osupljivo preprosta in neposredna. Marija Magdalena in druga Marija sta se znašli pred praznim grobom (prim. Mt 28,1sl) in »ko sta videli kraj, kjer je ležal«, ter razumeli, da je »vstal, kakor je rekel«, »prestrašeni, a polni veselja (...) so šle oznaniti novico učencem«. Vzrok strahu in veselja, ki sta ga občutili ti ženi, je bil v tem, da sta spoznali resničnost Jezusovih besed, ne zgolj zato, ker sta videli prazen grob. Tudi drugi so ga videli praznega, pa niso verjeli. Pravzaprav je pogled vere dar Boga, ki nam odpira vrata v čudovito srečanje z živim Jezusom Kristusom, ki napolnjuje srce z veseljem in mirom.

Veselje velike noči je bilo predhodno zaznamovano s trpljenjem, križanjem in smrtjo Jezusa. Svetla luč vstajenja je razsvetlila temni konus trpljenja. Od tedaj se vsa moč in modrost Boga razodeva v križanem Jezusu Kristusom (prim. 1 Kor 1,24). Križ je znamenje trpljenja in hkrati znamenje Jezusovega vstajenja. V velikonočnem veselju ob srečanju z Vstalim, Cerkev zre v križ Odrašenika in ga najde svetlega. Nova luč, ki je Vstali Kristus, nam pomaga razumeti, da ni velike noči brez križa, kakor ni življenja brez smrti. Ta paradoks je nova modrost, na katero se sklicuje sveti Pavel, ko pravi, da je oznanilo križanega Kristusa za ene pohujšanje, za druge norost, za verujoče pa Božja moč in Božja modrost (prim. 1 Kor 1,22-23).

Ta nova modrost, ki napolnjuje srce vernika z mirom in veseljem, vodi k praznovanju, ki pa nima nič skupnega z zabavo. Ne zamenjajmo praznika z zabavo. Tisti, ki se zabava, nima ničesar kar bi si zapomnil, niti ne misli na prihodnost, temveč čaka le na naslednji trenutek zabave. Tisti, ki želijo izbrisati spomin posameznika ali skupnosti, posežejo po najboljšem orodju: zabavi. Zabava ustvarja nekaj kar je podobno veselju, a v resnici ni, zato povzroča zasvojenost in zavira zorenje ljudi in narodov. Praznik pa, ker je vedno skupnost, ima spomin in ustvarja veselje, mir, željo po življenju in po tem, da bi bil dober človek, zaniman za sodelovanje in z voljo do dela. Praznik vseh praznikov za kristjana je Velika noč, ki jo vsako leto obhajamo z Velikonočno Vigilijo in vsako nedeljo s Sveto Mašo.

Velika noč je srečanje

Tako kot se je zgodilo s prvimi pričami Jezusovega vstajenja, se dogaja danes z nami: izkušnja srečanja z živim Jezusom Kristusom nas takoj vodi k praznovanju in deljenju z drugimi. Toda da bi bilo to srečanje resnično, mora biti srečanje velikonočno, torej mora prehoditi očiščevalno in zdravilno pot križa,

se odpreti modrosti Križanega, ki ni zadržal ničesar zase, ampak je daroval vse svoje življenje v izpolnitvi Očetovega naročila (Jn 10,17-18).

Drama človeškega stanja v vseh časih, tudi v naših, je poskus doseči Veliko noč brez Križa. Ta poskus izvira iz napuha, ki zapeljuje z lažno modrostjo. Najboljša podoba te človeške drame je skušnjava Adama in Eve. Padla sta v past, ki jima jo je nastavljal skušnjavec, ko jima je predlagal, da lahko »postaneta kakor bogovi«, če le iztegneta roko in si prilastita sad spoznanja dobrega in zla (prim. 1 Mz 3,1-7). To se dogaja tudi danes, vsakič, ko »iztegnemo roko«, da bi drugemu odvzeli dostojanstvo, ga prikrajšali za pravice, mu vzeli stvari in ga ohranili izključenega ter v nevednosti. Napuh zapeljuje človeka, ko mu ponuja »veliko noč z neposrednimi in kratkoročnimi zadovoljstvi«, a z resnimi posledicami: ločitev od Boga, razdeljenost in zmeda v odnosih med ljudmi ter obsesivno posedovanje stvari. Najgloblje vzroke nasilja in negotovosti je treba iskati prav tam.

Vprašati se moramo, kakšen korak »Velike noči« moramo narediti v našem vsakdanjem življenju, v odnosih z najbližjimi, s sodelavci, s prijatelji in zlasti s tistimi, s katerimi smo oddaljeni, ali s tistimi, h katerim se morda nikoli nismo približali. Spomnimo se, da je značilnost kristjana stalna pripravljenost odpustiti, celo sovražnikom, saj to obljublamo, ko molimo Očenaš: »Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom.« Jezusovo prepričanje, utemeljeno v intimnem odnosu z Očetom in Svetim Duhom, je, da ima samo ljubezen moč odpustiti. Toda ljubezen in odpuščanje nista le individualna ali medosebna zadeva, temveč segata veliko dalje, do celotnega skupnega sobivanja.

Spomnimo se, da je metoda za učenje, kako se gradi to kraljestvo, in vir, ki podpira moč za njegovo uresničitev, stopiti na pot križa: On je Pot, Resnica in Življenje (Jn 14,6). Le iz žensk in moških, ki jih je preoblikovala ljubezen, se lahko rodijo politike, ki odgovarjajo na resnične potrebe, katere zahteva trpljenje ljudi. Če želimo delovati v prid življenju, moramo biti pripravljeni sprejeti Jezusovo metodo: križati vse oblike sebičnosti, tako vulgarne kot subtilne, si nadeti predpasnik »zadnje večerje« in se postaviti v ponižno služenje, ki vedno deluje v prid človeškemu življenju in srečanju z vsemi, brez diskriminacije in izključevanja.

Velika noč je poslanstvo

Kot smo že rekli, Cerkev obstaja zaradi vere v vstalega Jezusa Kristusa. Njeno poslanstvo je oznanjati njega in njegovo kraljestvo ljubezni, pravičnosti in miru. Ko človek doživi globoko izkušnjo, je ne more zamolčati. To

se je zgodilo ženam, ki so šle zgodaj zjutraj h grobu in verjele, kar jim je Jezus povedal. Enako se je zgodilo z drugimi pričami, ki so prejele novico o Jezusovem vstajenju, in enako se dogaja danes z nami. Te novice ne moremo zamolčati, praznujemo jo in želimo, da bi jo vsi lahko doživeli z enako intenzivnostjo. Toda čustvo ni dovolj. Potrebno je, da čustvo in beseda hodita z roko v roki in z življenjem, ki je skladno s tem, kar pravimo, da verujemo in praznujemo, ter s tem, kar živimo. Pristna izkušnja srečanja z Jezusom Kristusom preoblikuje same korenine človeka, da bi se njegov način čutenja, mišljenja in delovanja vedno bolj približal Vstalemu.

Sedaj pa poglejmo presenetljiv Jezusov »misijonski slog«. On ne uporablja uničujoče moči, ki tlači, temveč se odloči za spoštovanje svobode, za ponujanje in prebujanje ljubezni. Podoba semena nas uči, da njegova moč deluje, ko umre sama sebi, takrat pa zacveti življenje. To je majhna gesta iskrene bližine; radodarna roka, ki ne kaže navideznosti; služenje brez razkazovanja; solidaren napredek in ne tisti, ki nastane s teptanjem drugih. Božja metoda ruši naše posvetne sheme: zaupa v ponižnost in moč besede; ostaja zakrit in na voljo v evharistiji; prepleta se v ljubezni človeškega para; je navzoča v čudežu človeškega darodka; v javnem uslužbencu, ki ne sprejema podkupnine niti za ceno izgube službe;

veseli se mladega, ki se osvobodi odvisnosti; raduje se tistih, ki poslušajo in cenijo modrost starejšega; se gane ob tistem, ki daruje svoj čas in ljubezen bolnemu ali prizadetemu; se veseli tistega, ki odpušča žalitev in se odpove vsakemu maščevanju; ploska tistemu, ki se ne boji in ga ni sram pričevati o svoji veri. Kdor se resnično sreča z Njim, ga ne zamenja za nič in nikogar, kajti z Jezusom se vse v življenju spremeni v nekaj lepega in dragocenega.

Poslanstvo vernika je sprejeti Jezusovo trpljenje in se podati z njim na pot proti vstajenju. Tako razumljeno poslanstvo pomeni pogum vstopiti v duhovno dinamiko ljubeče daritve in samoodpovedi; drznost in gorečnost, da ne ostanemo v udobju obale; »Ne bojte se« (Mr 6,50), kajti »Jaz sem z vami vse dni, do konca sveta« (Mt 28,20). Vera se krepi, ko jo dajemo! Potrebujemo iti ven in oznanjati, da Kristus živi, da ima življenje smisel in je polno upanja, tudi tam, kjer kultura smrti prevladuje in poje svojo kratkotrajno in žalostno zmago. Usmerimo svoj pogled na križanega Kristusa, pustimo, da nas objame njegova neskončna dobrot in odpuščanje, in naj njegovo srce, prebodeno z ljubeznijo, stopi v nas vse slabe občutke ter nas spremeni v učence in misijonarje njegove usmiljenosti.

msgr. Andrej Stanovnik OFM Cap - nadškof v pokou

OKTET JURIJ DALMATIN OBISKAL NAŠ DOM SAN JUSTO

V nedeljo, 8. marca 2026, smo v Našem domu v San Justu z veseljem sprejeli slovenski vokalni Oktet Jurij Dalmatin iz Boštanja v Sloveniji. Pevci so svoj obisk začeli že ob 8. uri zjutraj, ko so sodelovali pri nedeljski sveti maši v sanhuški stolnici. S svojim ubranim in doživetim petjem so obogatili bogoslužje ter ustvarili posebno zbrano vzdušje.

Po sveti maši je sledilo prijetno druženje ob zajtrku v zgornji dvorani Našega doma, nato pa koncert okteta, ki je pritegnil številne člane in prijatelje naše skupnosti. Pred nastopom je navzoče nagovorila Sonja Miklič in predstavila zgodovino skupine. Oktet je bil ustanovljen januarja leta 1964 pod imenom »Oktet Boštanski fantje«. V več kot šestdesetih letih neprekinjenega delovanja je v sestavi sodelovalo okoli petdeset pevcev in več umetniških vodij. Danes velja za najstarejšo vokalno skupino v Boštanju, ki zvesto ohranja slovensko pesem doma in po svetu. V zadnjem desetletju so gostovali tudi med slovenskimi skupnostmi v Avstraliji, Argentini, Kanadi in Združenih državah Amerike.

Za skupnost Našega doma ima njihov obisk še poseben pomen, saj iz istega kraja, od koder prihajajo pevci, izhaja tudi pokojna gdč. Angelca Klanšek, ustanoviteljica in dolgoletna voditeljica slovenske šole Franceta

Balantiča, ki že vrsto let deluje v prostorih Našega doma.

Oktet danes sestavljajo Miha Zeme, Maj Repovž, Martin Sešlar, Lenart Traven, Marjan Hribar, Matej Fon, Gorazd Zupanc, Jure Klenovšek in Andrej Lisec, njih umetniški vodja pa je ga. Mateja Repovž Lisec.

Na koncertu so pevci izvedli bogat program šestnajstih pesmi. Najprej so zapeli slovensko himno »Zdravljico«, ob kateri so se vsi navzoči spoštljivo poklonili naši matični domovini. S tem slovesnim začetkom so poudarili povezanost Slovencev doma in po svetu. Nato so koncert nadaljevali s pesmijo »Oj Triglav, moj dom«, ki je s svojo mogočno melodijo ustvarila posebno domoljubno razpoloženje v dvorani. Sledil je raznolik izbor slovenskih narodnih, umetnih in hudomušnih pesmi, med njimi »Tam, kjer sem doma«, »Domov v slovenski kraj«, »Pri farni cerkvi«, »Še en krajcarček mam«, »Na mostu«, »Od kod si potnik ti doma«, »Pozdrav«, »Slovenec sem«, »Vrček zagrabi brž«, »Ti puobč ja kne lumpej«, »Ob Savi sem doma«, »Nos« in druge.

Visoka pevka kultura okteta je dala koncertu posebno vrednost. Njihovo petje odlikuje čista intonacija, uravnoveženi glasovi in lep, poln zborovski zvok. Poslušalci so zbrano sledili programu, mnoge pesmi pa so

v njih prebudile tudi nostalgične spomine na domovino.

Poseben trenutek koncerta je bila pesem »Novi strahovi«, ki so jo pevci zapeli ob dnevu žena. Ob koncu koncerta se je oktet zahvalil za prisrčen sprejem ter poudaril pomen srečanj s Slovenci po svetu.

V imenu Našega doma se je pevcem zahvalil predsednik zbora, zbrane pa je nagovoril tudi predsednik Našega doma Marjan Goddec. Kot bis so pevci zapeli še pesem »Virgen de la Carrodilla«, s katero so se poklonili tudi argentinskemu okolju. Ob tej priložnosti so predstavniki doma izročili v spomin priložnostna darila.

Po koncertu je sledilo prijetno druženje z gosti, med katerim so obiskovalci lahko še osebno poklepetali s pevci. Njihov obisk je bil za našo skupnost lep in dragocen trenutek, saj so s svojo pesmijo med nami znova obudili spomin na Slovenijo in bogastvo slovenske glasbene dediščine. Takšna srečanja potrjujejo, da slovenska pesem tudi daleč od domovine ostaja živ most, ki povezuje rojake po svetu.

Fotografiranje in snemanje: Tone Malovrh in Barbara Kržišnik

MM

OBISK OKTETA JURIJ DALMATIN V SLOVENSKI VASI

V soboto, 7. marca, smo v Slovenski vasi v Lanusu imeli čast gostiti oktet Jurij Dalmatin iz naše ljubljene Slovenije. Skupina prostovoljcev jih je sprejela v hotelu v centru Buenos Airesa in jih pospremila do našega središča.

Ob pol petih popoldne je bila celotna zasedba že v Hladnikovem domu. Z veseljem smo jim razkazali naše prostore, nogometno igrišče in cerkev Marije Kraljice v Lanusu, kjer ob oltarju krasi prostor podoba Brezjanske Marije Pomagaj. Gostje so bili navdušeni nad cerkvijo ter zgledno urejenostjo doma in dvorane.

Po krajših pripravah in upevanju se je ob 18. uri začel nepozaben koncert. Dvorana je bila polna točnih in pričakovanih polnih poslušalcev. Oktet je interpretiral številne tradicionalne slovenske pesmi, ki so nam vsem blizu. Navdušenje publike se je odražalo v bučnih aplavzih po vsaki izvedbi. Zazvenele so ponarodela Oj, Triglav, moj dom, Slovenec sem, Pri farni cerkvi, šaljiva Žabe in mnoge druge. Koncert je trajal približno eno uro, po zadnji pesmi pa so obiskovalci z dolgimi stoječimi ovacijami nagradili vrhunske pevce.

Sledila je večerja, ki sta jo, kot je v Lanusu že v navadi, izvrstno pripravila Yamila in Valentin Grbec. Druženje se je nadaljevalo ob pesmih, ki smo jih ob mizi vsi skupaj prepevali pozno v noč. Posebej čustven je bil zaključek s pesmima Marija skoz življenje in Angelček, varuh moj.

Poslovili smo se od dragih gostov iz Slovenije, ki so nam polepšali popoldne in večer ter v Hladnikov dom prinesli košček domovine.

D.G.

ZAČETEK 66. ŠOLSKEGA LETA

Srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka

Slovenski srednješolski tečaj ravnatelja Marka Bajuka vstopa v svoje 66. leto delovanja. Novo šolsko leto se začne z veseljem, novim zagonom in zvestobo poslanstvu, ki ga tečaj opravlja že desetletja.

V soboto, 7. marca, so bili ob deveti uri na sprejemne izpite povabljeni bodoči prvošolci. V spremstvu staršev jih je prišlo trinajst iz štirih osnovnih šol. Po uspešno opravljenih izpitih so bili vsi sprejeti. Istega dne je potekala tudi seja profesorskega zbora, na kateri so profesorji oblikovali načrt dela za novo šolsko leto.

Teden dni pozneje, v soboto, 14. marca, so najprej potekali dopolnilni in popravni izpiti, nato pa je sledil vpis dijakov. Vpisalo se je 65 dijakov, začetek šolskega leta pa so izročili v Božje varstvo s sveto mašo, ki jo je daroval delegat č. g. Franci Cukjati. Pri bogoslužju so s petjem sodelovali letošnji petošolci, Rast LV. Navzoče dijake in starše je ob tej priložnosti nagovorila ravnateljica prof. Julka Furlan ter jih spodbudila k zavzetemu delu in odprtosti za vse, kar prinaša novo šolsko leto.

Prvi dan pouka bo letos v soboto, 28. marca.

Ob začetku se spomnimo, da tečaj že od leta 1960 povezuje in vzgaja mlade v slovenskem jeziku.

V novo šolsko leto stopamo z veseljem in pričakovanjem.

SSTRMB

NEKAJ UTRINKOV

DRŽAVNOZBORSKE VOLITVE V SLOVENIJI

Hvala Bogu, volitve so mimo! Volitve bi sicer morale biti praznik demokracije, dejansko pa so prinesle kar nekaj razočaranj.

Prvo razočaranje je bila predvolilna kampanja. Po mnenju mnogih je bila ta kampanja najbolj umazana doslej. Namesto olikanega pogovora o programih posameznih strank smo na soočenjih bili priča očitkom in preprirom med kandidati. Da ne govorimo o družbenih omrežjih, kjer so bile lažnive in anonimne objave nekaj vsakdanjega. Zadnje dneve kampanje so pa javnost presenetili še prisluhi, ki so razkrili sistemsko korupcijo v vladi.

Drugo razočaranje so bile številne volilne nepravilnosti. Od nezakonitih predčasnih volišč do zmanjkanja glasovnic na nekaterih podeželskih voliščih, odnašanja volilnih skrinjic, težave pri glasovanju v tujini in

netransparentno štetje in vnašanje rezultatov na spletni strani Državne volilne komisije.

Dosedanji izid volitev: Gibanje Svoboda 28,66 % - 29 poslancev. SDS 27,88 % - 28 poslancev. NSI,SLS,Fokus 9,26 % - 9 poslancev. SD 6,71 % - 6 poslancev. Demokrati 6,69 % - 6 poslancev. Levica/Vesna 5,69 % - 5 poslancev. Resnica 5,49 % - 5 poslancev. Narodni skupnosti: 2 poslanca.

Kako naprej?

Vlado bo sestavil, komur bo uspelo dobiti podporo 46 poslancev. Čeprav je matematično mogoče, v resnici ni tako lahko. Zelo važno vlogo igrata stranki Resnica in Demokrati. Predsednik Demokratov, Anže Logar, je izjavil, da z Levico ne bo sodeloval v koaliciji. Predsednik Resnice, Zoran Stevanović, pa trdi, da ne gre v koalicijo niti z Golobom niti z Janšo.

Alternativa bi morda bila (čeprav zveni kot utopija), da bi Janša ponudil predsedstvo vlade komu drugemu in s tem dosegel koalicijo z Novo Slovenijo, Demokrati in Resnico. Čakajo nas politično razburkani tedni, če ne meseci...

Volitve v Argentini

Tretje razočaranje. Zelo veliko rojakov je javilo, da ni prejelo volilnega gradiva po pošti, tako, da jih mnogo ni moglo voliti. Poslali smo vprašanje na Državno volilno komisijo, ki nam je odgovorila: *“dobili smo odgovor Pošte Slovenije, iz katerega izhaja, da so zadnje pošiljke glasovnic v Argentino prispеле med 18. 2. 2026 in 26. 2. 2026. Razlog za počasno distribucijo je torej pri argentinski pošti.”*

In še zadnje razočaranje: Nizka volilna udeležba na Veleposlaništvu Republike Slovenije

v Buenos Airesu: letos je bilo oddanih 447 glasovnic, kar je manj kot 10 % vseh upravičenih volivcev. Leta 2004 je volilo 35 % upravičenih volivcev, leta 2008 pa 38 %.

Kako se je glasovalo v Buenos Airesu?

Število oddanih glasovnic: 447
Število veljavnih glasovnic: 438
Število neveljavnih glasovnic: 9
SDS: 342 glasov
NSI,SLS,Fokus: 59 glasov
Gibanje Svoboda: 18 glasov
SNS: 6 glasov
Demokrati: 5 glasov
Mi, socialisti: 3 glasovi
Levica+Vesna: 3 glasovi
Glas upokojencev: 1 glas
Zaupanje: 1 glas

Jože Jan

MLADIKA S SLOVENSKIMI PLESI NA OKTOBERFESTU V CÓRDOBI

Člani folklorne skupine Mladika smo se v petek, 21. novembra 2025, ponovno odpravili na gostovanje v provinco Córdoba, tokrat na Oktoberfest v Villa General Belgrano. Povabilo organizatorjev je sledilo naši uspešni predstavitvi na prireditvi Fiesta Nacional del Chocolate Alpino v juniju, zato smo se novega nastopa še posebej veselili.

Na pot smo se v večernih urah odpravili izpred Našega doma v San Justu skupaj s člani portugalske skupnosti. Odpotovalo nas je dvajset plesalcev in štiri spremljevalke. Po nočni vožnji z avtobusom smo v soboto zjutraj prispeli na cilj, kjer smo se najprej namestili in okrepčali z zajtrkom, nato pa so se že začele priprave na prvi nastop.

Ob 15. uri smo prvič stopili na oder in zaplesali. Predstavili smo se s trojko in belokranjskimi plesi. Posebno pozornost občinstva so pritegnile bele belokranjske noše, ki so jih obiskovalci z občudovanjem opazovali in spraševali o njihovem izvoru. Po nastopu smo počakali na sprevod nastopajočih skupin in se jim pridružili. Zatem smo se na hitro preoblekli ter se peš odpravili

v središče kraja, kjer smo se v cerkvi Parroquia Nuestra Señora del Valle udeležili večerne svete maše.

Nedelja je bila najbolj intenziven dan. V vročem popoldnevu smo sodelovali v celotnem sprevodu, ki se je začel ob 16. uri, zvečer ob 19. uri pa smo ponovno nastopili na odru, tokrat v čarobni svetlobi sončnega zahoda. Po končanem programu smo ostali na prizorišču do poznih večernih ur ter uživali v sproščnem druženju med stojnicami in ob ogledu nastopov drugih folklornih in glasbenih skupin.

V ponedeljek nas je čakal še zadnji nastop ob 16. uri in še en sprevod, nato pa smo se utrujeni, a polni lepih vtisov odpravili proti domu.

Gostovanje na Oktoberfestu je za skupino Mladika pomenilo novo uspešno predstavitev slovenske plesne dediščine na enem najpomembnejših folklornih in turističnih dogodkov ter hkrati priložnost za utrjevanje vezi z drugimi skupnostmi in nova skupna doživetja.

Klavdia Belič

TRETJA VRSTA V HLADNIKOVEM DOMU

V torek, 24. marca 2026, je Hladnikov dom v Slovenski vasi postal prizorišče posebnega kulturnega srečanja – predstavitve revije Tretja vrsta. Ta kulturna revija, ki izhaja trikrat letno, združuje literarno besedilo, eseje, stripe in ilustracije z jasnim namenom: spodbujati ustvarjalnost ter ohranjati in razvijati slovensko kulturno identiteto v našem kraju. Skozi prispevke avtorjev različnih generacij revija premišljuje o jeziku, spominu in življenju slovenske skupnosti. Ta popoldan je bil dragoцена priložnost, da dela spoznamo od blizu in prisluhnemo njihovim ustvarjalcem.

Toplo dobrodošlico v dvorani sta prejela urednika in odgovorna revije, Boris in Gregor Papež. Program, ki ga je povezoval mladi Jeremijas Žitnik, se je začel z nastopom Victorie Mohanne Sušnik, multidisciplinarne umetnice in vnukinje slovenske babice, ki se že pet let predano uči slovenščino na univerzi UBA. S svojim projektom Kultura Artística Eslovena širi slovensko umetnost, tokrat pa nas je očarala s pesmijo ob spremljavi kitare.

Osrednji del dogodka je bil posvečen branju besedil iz prve številke revije, izdane novembra 2025. Kristina Mehle je prebrala prozo Amarante Rodé z naslovom »Ta je naša«, ki se dotika izkušenj tretje generacije ter vprašanj identitete in spomina, ki se prenašata skozi družinske zgodbe. Boris Rot je v španščini predstavil črtico Marjana Auština »Ni še ena nedelja, je ena nedelja manj«, ki vsakdanji prizor razmetane hiše po vltomu spremeni v ironičen razmislek o času in veri. Dani Grbec pa je interpretiral besedilo Gregorja Papeža »Odisej

se vrača v Itako«, ki mitološko vrnitev domov pretopi v osebno potovanje in vprašanje, kaj nam leta in izkušnje dejansko zapustijo.

Posebno močan vtis je pustila predstavitev stripovske adaptacije dela Zapisnik Milana Zajca, ki govori o pretresljivih dogodkih po drugi svetovni vojni. Gregor Papež je to pričevanje o pobegu iz Kočevskega Roga priredil v vizualni jezik stripa, ki smo si ga ogledali v krajšem videoposnetku. Pred projekcijo je Boris Papež na sproščen način pojasnil ozadje revije in s kančkom humorja odgovoril na vprašanje, kaj Tretja vrsta sploh je in ali je morda »nekaj za na kruh namazat«.

Večer smo zaokrožili s poklonom preteklosti in umetnosti Mirka Goljevščka starejšega, ki je po prihodu v Argentino dolga leta živel prav tukaj, v Slovenski vasi. Njegova serija portretov velikih skladateljev klasične glasbe, od Bacha do Puccinija, je pričala o njegovi izjemni predanosti risanju. Po predstavitvi del se je razvil živahen pogovor z urednikoma, kjer so prisotni lahko podali svoja vprašanja in razmišljanja.

Nato smo si privoščili nekaj dobrot, ki jih je pripravila predsednica društva Kristina Grbec s pomočjo ostalih članov odbora. Za tehnično podporo, zvok in mikrofone pa je poskrbel najmlajši v dvorani, Kristian Cerar.

Iskrena hvala društvu Slovenska vas za gostoljubje ter Gregorju in Borisu za njun obisk, vsem prisotnim pa za popoldan, ki je ob prijetnem druženju ponovno povezal našo skupnost.

DG

NOVO ŠOLSKO LETO IN OTROŠKA PRIPRAVA NA VELIKO NOČ V MENDOZI

V soboto, 21. marca, je v sončni Mendози začelo novo šolsko leto, pod varstvom sv. Cirila in Metoda.

Letos je 31 otrok, razdeljenih v vrtec, prvo, drugo in tretjo stopnjo. Vrtec vodi Gdč. Guadalupe Nemanič, prvo stopnjo G. Sofija Štumberger Šmon, drugo stopnjo Gdč. Makarena Nemanič in tretjo stopnjo Gdč. Alenka Bajda Čad. G. Gašper Mauko bo tudi spremljal: že prvo soboto je pripravil otroški križev pot, ki so se ga udeležili tudi starši.

Drugo soboto, 28. marca, med poukom so otroci pletli butarice za Cvetno nedeljo, se pogovarjali o Velikem tednu in se tako pripravili na veliko Noč.

Želimo, da bi šolsko leto zelo lepo potekalo, in da bi otroci še bolj vzljubili slovenski jezik, se naučili slovenskih navad in rastli v prijateljstvu, sodelovanju in tudi v ljubezni do Kristusa.

Avguštin Šmon

IZ DOMAČIH LOGOV | Sušec

Staro slovensko ime za mesec marec je sušec, kar pomeni čas, ko zemlja pije snežnico, se začne sušiti in se pripravljati na pomladno rast. Cel sušec pa je potekal tudi postni čas, ki je z obilico spodbud in duhovnih vsebin v nas pripravljaj tla za novo duhovno rast.

Znan slovenski pregovor tega meseca se glasi: Trte se jokajo, potlej rodé, kateri pít hočejo, naj se poté. Stari so vedeli, da brez dela ni jela, pa tudi pijače ne. Pri obredih velikega četrta je Jezus uporabil prav kruh in vino, vsakdanjo jed in pijačo, ki se pije ob praznovanju, ju spremenil v svoje telo in kri nam tako pustil svojo navzočnost v vseh situacijah našega življenja, v delu in veselju.

Sušec, ki smo ga pravkar pustili za sabo, pa nam je doma in po svetu postregel tudi z vrsto nepričakovanih dogodkov. Skoraj, kot bi se vrnili v leto 44 pred Kristusom, ko so v rimskem koledarju Idus Martiae - Marčeve ide pomenile usodni dan za Julija Cezarja, kasneje pa označevale čas nepričakovanih preobratov in zarot.

Tako je tudi letošnji sušec - marec Sloveniji v mnogih pogledih prinesel negotov politični izplen letošnjih volitev, od katerih smo Slovenci pričakovali zgodovinski preobrat mlade države, zaključek tranzicije in več demokracije. Zaenkrat pa kaže, da slovenskih 40 let političnega dozorevanja v puščavi še ni za nami. Po

35. letih samostojne države volilna komisija Slovincem po svetu pošlje glasovnice z 10 dnevno zamudo, odpira nezakonita volišča in pušča dvom v pošteno preštevanje glasovnic.

Tranzijska levica, ki se je nedavno z objavljenimi prisluhi povsem razgalila, pa se kljub vsemu nikakor ni pripravljena odreči svojim koristim in svojemu nepoštenemu načinu delovanja. Zato negotovost na mnogih področjih življenja ostaja naša vsakdanja realnost.

Prišli smo celo tako daleč, da je v Ljubljani pod vprašajem pitna voda. Boj civilne iniciative za pitno vodo pod vodstvom Aleša Primca se vleče že več let, ljudje se upirajo županovi samovolji, ki želi na vso silo, kljub nasprotovanju zdravstvene in naravovarstvene stroke speljati kanalizacijo čez zaloge pitne vode za Ljubljano. V sumljivih okoliščinah je dan po volitvah dobil gradbeno dovoljenje še za zadnji del trase kanala CO. Župan, ki naj bi delal za ljudi, pa počne ravno nasprotno.

Pred nekaj dnevi sta bila v glavnem mestu s strani županovih varnostnikov pretepena lastnika še zadnjega dela zemljišča, po katerem so brez dovoljenja kopali kanalizacijo. Ozaveščeni ljudje želijo ohraniti čisto pitno vodo, ki jo želi župan Jankovič zastopati z napeljavo kanalizacije čez vodovarstveno območje. O razpletu zgodbe boste izvedeli v naslednjih prispevkih.

Vojna v Ukrajini traja že štiri leta, Ukrajinci se z zahodno pomočjo srčno borijo za svojo domovino. Nova vojna v Iranu, ki se odvija, pa prinaša opazno energetska krizo. V času velikih geopolitičnih sprememb, ki smo jim priča, pa bolj kot vse drugo na političnem področju potrebujemo ravno stabilno in razvojno vlado, ki bo operativna v dobro svojih državljanov in kos nemirnemu času, v katerem živimo.

Velikonočno sporočilo miru v naš razgreti in nemirni svet pa prinaša papež Leon XIV, ki pravi, "da svetniki pišejo zgodovino in da se v svetu, ki ga uničujejo sile opustošenja, nov narod dvigne iz pričevalcev." V svoji pridigi na veliki četrtek je spomnil tudi na salvadorskega škofa in mučenca, sv. Oskarja Romera, ki je bil leta 1980 ubit na oltarju. Ob tem je duhovnike in vse nas povabil: "V tem temnem trenutku zgodovine se je Bog odločil, da nas pošlje širiti Kristusov vonj tam, kjer vlada vonj smrti. Znova potrdimo svojo zavezo temu poslanstvu, ki od nas zahteva edinost in prinaša mir."

Slovincem v Argentini in po vsem svetu želim, da greh in smrt ne bi imela zadnje besede v našem življenju, ampak Jezus, ki nam je odprl pot v večno življenje.

Blagoslovljene velikonočne praznike!

Franci Donko Mravlje

DESDE LOS PAGOS ESLOVENOS | Sušec

El antiguo nombre esloveno para el mes de marzo es Sušec, en referencia al tiempo en que la tierra absorbe la nieve derretida, comienza a secarse y a prepararse para el florecimiento primaveral. Durante todo Sušec transcurre también el tiempo de Cuaresma, que a través de su mensaje prepara en nosotros el terreno para un nuevo crecimiento espiritual.

Un conocido refrán esloveno específico de este mes dice: *»Las vides lloran, luego dan fruto; quién quiere beber, debe primero sudar.«* Nuestros antepasados sabían que sin trabajo no hay comida, ni bebida. En los ritos del Jueves Santo, Jesús utilizó precisamente pan y vino, alimento y bebida cotidianos que se consumen en las celebraciones, y los transformó en su cuerpo y sangre, dejándonos así su presencia en todas las situaciones de nuestra vida, en el trabajo y en los momentos de alegría.

El Sušec que acabamos de dejar atrás también nos ha traído, tanto en casa como en el mundo, una serie de acontecimientos inesperados. Es casi como si hubiéramos vuelto al año 44 a. C. y los *Idus Martiae* (los Idus de marzo) en el calendario romano que marcaron el final fatal para Julio César y, más tarde, se convirtieron en un símbolo de giros inesperados y conspiraciones.

Así también este Sušec (marzo) ha dejado en Eslovenia un resultado político incierto tras las recientes elecciones de las que esperábamos un giro histórico para nuestro joven Estado, el fin de la transición y más democracia. Por ahora, sin embargo, parece que los cuarenta años de maduración política en el desierto aún no han quedado atrás. Incluso luego de 35 años de

independencia, la comisión electoral envía las papeletas de votación a los eslovenos por el mundo con diez días de retraso, abre centros de votación ilegales y deja dudas sobre la honestidad en el recuento de votos.

La izquierda de transición, que recientemente se ha quedado expuesta por completo con la publicación de escuchas telefónicas, sigue sin estar dispuesta a renunciar a sus beneficios y a su forma deshonesto de actuar. Por ello, la incertidumbre en muchos ámbitos de la vida sigue siendo nuestra realidad cotidiana.

Hemos llegado incluso al punto de que hasta el agua potable en Ljubljana está bajo la lupa. La lucha de una iniciativa ciudadana por el agua potable, liderada por Aleš Primc, lleva años. La población se opone a la arbitrariedad del alcalde que, a toda costa y pese a la oposición de expertos en salud y medio ambiente, planea construir sistema de cloacas que pase por las reservas de agua potable de la ciudad. En circunstancias sospechosas, el día después de las elecciones se concedió el permiso de construcción para el último tramo del canal CO. Un alcalde que debería trabajar para la gente hace justamente lo contrario.

Lo que es más, hace tan solo unos días, en la capital, los propietarios del último terreno en el cual sin permiso se estaba excavando dicho canal fueron golpeados por el personal de seguridad del alcalde. Mientras que los ciudadanos con conciencia desean preservar el agua potable limpia, el alcalde Jankovič pretende ponerla en peligro al instalar cloacas sobre una zona protegida. Los mantendremos informados sobre el desenlace de esta historia en los próximos artículos.

La guerra en Ucrania ya lleva cuatro años; los ucranianos luchan valientemente por su patria con la ayuda de occidente. Una nueva guerra en Irán trae consigo una gran crisis energética.

En estos tiempos de grandes cambios geopolíticos que debemos transitar, especialmente en el ámbito político, necesitamos un gobierno estable y orientado al desarrollo, que actúe eficazmente en beneficio de sus ciudadanos y sea capaz de afrontar los tiempos turbulentos en los que vivimos.

El mensaje pascual de paz para este mundo agitado e inquieto lo trae el papa León IVX, quien afirma que *"los santos escriben la historia y que, en un mundo destruido por las fuerzas de la devastación, un nuevo pueblo surge de quienes son testigos"*.

En su homilía del Jueves Santo también recordó al obispo salvadoreño y mártir, san Óscar Romero, asesinado en el altar en 1980. Con ello invitó a los sacerdotes y a todos nosotros: *"En este momento oscuro de la historia, Dios ha querido enviarnos a difundir el perfume de Cristo allí donde reina el olor de la muerte. Renovemos nuestro compromiso con esta misión, que exige unidad y que trae la paz."*

A los eslovenos en Argentina y en todo el mundo les deseo que el pecado y la muerte no tengan la última palabra en nuestras vidas, sino Jesús, que nos ha abierto el camino hacia la vida eterna.

¡Felices y bendecidas Pascuas!

Franci Donko Mravlje

NAŠ POGOVOR | David Sipoš

Film Exodus 1945 - Naša kri je že na ogled v Argentini!. Predvajal se bo po vseh Slovenskih domovih. O premieri filma v Sloveniji smo že poročali v naši [5. številki](#). V Sloveniji je film po manj kot mesecu dni rednega predvajanja prejel prvo zlato rolo - dosegel je 25.000 gledalcev. »Ta nagrada in uspeh pripadata celotni ekipi ustvarjalcev, podpornikom, donatorjem in vsem, ki so od začetka verjeli, da ima ta film smisel,« je po razglasitvi zapisal producent filma David Sipoš iz Studia Siposh. Dejal je še, da je to veliko priznanje za film, sicer pa so ustvarjalci filma želeli, da film vstopi v zavest ljudi in da zgodbe, ki so predolgo ostajale v senci zgodovine, končno dobijo svoj glas in prostor na filmskem platnu.

Z Davidom smo za Svobodno Slovenijo imeli ta pogovor:

→ **Imeli smo priložnost videti več filmov, ki ste jih posneli, večinoma o zelo vernih ljudeh z zglednim življenjem. Kaj vas je spodbudilo, da ste se odločili posneti to trilogijo o zelo težkem obdobju slovenske zgodovine in o ljudeh, ki jih mnogi še danes imajo za izdajalce domovine?**

Glavno poslanstvo Studia Siposh je, da pove zgodbe, ki do zdaj v filmu še niso bile predstavljene, so bile pozabljene, porinjene na rob nekega kolektivnega spomina, a so v svojem bistvu navdihujoče. Verjamem v moč filma – da vzgaja, uči in spodbuja k rasti. Obenem se nam zdi pomembno, da imamo Slovenci čim bolj celostno sliko svoje zgodovine. In ta druga plat slovenske povojne zgodovine še ni bila naslovljena na takšen način, čeprav sama po sebi kar vpije po tem, da je prepoznana, pozdravljena in pomirjena.

Ideja za film ni prišla kar iznenada, v bistvu je zorela skozi prejšnje projekte, ki so se povezovali s tem zgodovinskim obdobjem in temo - filmi o škofu Vovku, Alojziju Grozdetu, kratki film Nebesa pod Triglavom. Skozi te projekte smo dozoreli dovolj, da sem dobil občutek, da je zdaj čas za to veliko zgodbo. In ni mi žal.

→ **Kako je potekalo raziskovanje zgodovinskega gradiva? Ste med pripravo naleteli na kakšne zgodbe ali pričevanja, ki so vas posebej pretresla ali presenetila?**

Pri raziskavi smo se naslanjali na zgodovinske vire, zapise in pričevanja ljudi, ki so bili prisotni v dogodkih. Ker nismo želeli, da je film zgolj popis nekega sosledja zgodovinskih dogodkov, je bilo ključno vstopiti v misli teh ljudi, da bi jih bolje razumeli. Želeli smo predstaviti njihove intimne, osebne zgodbe in gledalcem čim bolj približati težke moralne dileme in notranje bitke, ki so jih vsak zase bili v dani situaciji. Dogajanje je podrobno opisala Jelka Mrak v knjigi *Brazde mojega življenja*, Janko Moder v knjigi *Dr. Valentin Meršol in slovenski veliki teden*, nekaj gradiva so dobili tudi od potomcev vpletenih. Kot pomemben vir obdobja so služile še knjige Franca Ižanca - *Odprti Grobovi* in

Marjana Kocmurja - *Umik čez Ljubelj*. Seveda smo v procesu raziskovanja spoznali mnoge zgodbe posameznikov, ki so se nas dotaknile. Mnoge od njih si želimo povedati v prihodnje, zato se nam zdi tako pomembno, da film dobi nadaljevanja.

→ **Kakšen je bil odziv v Sloveniji po izidu filma? Kakšne so bile kritike/mnenja, ki ste jih prejeli? Ste prejeli kakšne komentarje sedanjih vlade?**

Odziv je bil neverjeten. Po prvem vikendu smo dobili potrditev, da je to film, ki ga je mnogo ljudi pričakovalo, potrebovalo in toplo sprejelo. Ogromna potrditev je, da si je film ogledalo že več kot 25.000 gledalcev in da se je o njem veliko govorilo, veliko pisalo in debatiralo. To smo si tudi želeli. Da film vstopi v zavest ljudi, da spoznajo zgodbe resničnih ljudi, ki so bile pometene pod preprogo in da se začnemo o njih pogovarjati. V veliki večini so bila mnenja izjemno pozitivna. Od kolegov filmskih ustvarjalcev sem prejel same pozitivne kritike, seveda pa smo pričakovali, da bo film marsikomu tudi trn v peti. Določeni novinarji in filmski kritiki so se o filmu in predvsem zgodbi razpisali negativno, vendar je bilo iz prebranega očitno, da so to posamezniki, ki filma niso zmogli pogledati brez filtra njihove politične usmerjenosti in predsodkov. Želeli smo si, da bi ljudje ob ogledu spoznali, da to ni film o partizanih in domobrancih, nikoli pa si nismo delali utvar, da bodo to vsi sposobni. Smo pa zelo navdušeni, koliko različnih ljudi je film uspel nagovoriti in predvsem, da je med njimi veliko mladih. Zelo smo počaščeni, da se je premiere udeležil tudi predsednik državnega sveta Marko Lotrič. Njegov govor na dogodku je bil zelo ganljiv in zelo v skladu z našo sporočilnostjo - spoštovanje, sočutje in priznavanje trpljenja soljudi so vrednote, ki se jih moramo začeti zavestno učiti izražati.

→ **Zakaj menite, da se po tolikšnem času o teh dogodkih še vedno ne govori odkrito in je toliko Slovencev, ki jih ne priznavajo?**

Pod komunistično politično oblastjo so bile zgodbe o trpljenju, begunstvu in povojnih usodah številnih Slovencev potisnjene v ozadje, cenzurirane in utišane. Strogo kontroliran javni diskurz je onemogočal, da bi se o njih v javnem prostoru govorilo in skozi desetletja se jih je poenostavilo in zreduciralo na ideološke etikete, kot so beli, izdajalci, kolaboranti. Te etikete se je preneslo na nove generacije. Slovenci smo bili desetletja prikrajšani za pričevanja, ki bi prikazovala kompleksnost in raznolikost vojne izkušnje vse do osamosvojitve Slovenije leta 1991. In prikrajšani smo še danes, saj se o koncu

druge svetovne vojne v šolstvu ne govori in mlajša generacija o usodi konca druge svetovne vojne ve premalo. Mogoče bi se kdo poslužil izgovora, da je to preteklost in da nima smisla drezati v rane in obujati, mi pa verjamemo, da je poznavanje teh dogodkov in usod toliko Slovencev ključno za boljše razumevanje identitete našega naroda in pomirjanje razkola med Slovenci.

→ **Ali menite, da bo slovenski družbi nekoč uspela priti do sprave? Kaj po vašem mnenju manjka, da bi do sprave prišlo?**

Nimam odgovora na to vprašanje. Verjamem pa, da si velika večina ljudi spravo iskreno želi, vendar zaradi peščice to še ni mogoče. Dokler se ne bomo zavestno odločili, da ne pristajamo več na manipulacije ljudi in skupin, ki jim je razdvajanje v interesu, bo beseda sprava ostala prežvečena parola, ki služi le kot priročno orodje za vzdrževanje statusa quo, namesto da bi dejansko celila rane. A v naši ekipi iskreno mislimo, da lahko kultura in film ključno pomagata ljudem priti do tega spoznanja in vidimo naš film Exodus 1945: Naša kri kot en kamenček v mozaiku, ki bo potencialno pomagal k pomiritvi.

→ **Koliko je stal prvi del trilogije? Kako ste ga financirali? In koliko bosta stala naslednja dva dela ter kako ju nameravate financirati?**

Film nima naročnika in je nastal izključno s pomočjo donacij in tako bo nastal tudi naslednji del. Smo pa zelo kmalu po začetku raziskovanja za prvi film ugotovili, da je zgodba, ki si zasluži svoj filmski spomenik in ki jih še želimo povedati, preveč, da bi jih uspeli stlačiti v trilogijo. **Zgleda, da bo Exodus 1945 serija več kot le treh filmov.** A pot do tja je še dolga. Želimo si, da se snemanje naslednjega dela izvede v letu 2027. V prvi fazi zbiramo 250.000 EUR, kar predstavlja zgolj nujna sredstva za zagon predprodukcije. To so sredstva, ki jih nujno potrebujemo, da sploh lahko zaženemo priprave na snemanje in projekt iz načrtov premaknemo v realnost. Da pridemo do končnega izdelka, je potrebno še veliko več. Če delite našo vizijo, vabljeni, da obiščete našo spletno [stran www.siposh.com](http://www.siposh.com) in finančno podprete nadaljevanje filma Exodus 1945: Naša kri. Za vsak dar bomo zelo hvaležni.

→ **Kateri je naslednji film? O čem govori?**

Naslednji film bo nadaljevanje zgodbe. Sledili bomo našima glavnima likoma dr. Valentinu Meršolu (Jernej Kuntner) in dr. Janezu Janežu (Matevž Müller) in spoznali dogajanje v Vetrinju, ki mu je sledila izdaja Angležev in skrivno vračanje vojakov in civilistov nazaj v Jugoslavijo. Sočasno, ko zbiramo sredstva za snemanje naslednjega dela, pa poteka produkcija drugih filmov, ki imajo bolj izrazito krščansko vsebino. Naslednji bo luč sveta ugledal že jeseni. V tem letu bomo posneli tudi nov celovečerec, ki bo predstavil življenje velikega evropskega svetnika, a kaj več o tem kasneje.

→ **Velik del ljudi, ki so leta 1945 zapustili Slovenijo, je odšel v Argentino. To so naši starši in stari starši. Tam so ustvarili močno slovensko skupnost, ki temelji na ljubezni do Boga in domovine, ter so uspeli ohraniti te vrednote tekem 8 desetletij. Kakšno sporočilo bi želeli poslati slovenski skupnosti v Argentini?**

Želel bi jim sporočiti, da smo tukaj in da bomo naredili vse, da bodo njihove zgodbe, usode, trpljenje in krivica prepoznani, slišani in razumljeni. Želimo si, da njihove zgodbe skozi naše filme postanejo zapisane v slovenski kolektivni spomin in verjamemo, da bodo nas in prihodnje generacije lahko učile pomembnosti spoštovanja in sočutja do sočloveka. Obenem pa upamo, da bodo služile kot opomin, da se grozljivi dogodki, ki so jih morali preživeti oni, ne bodo ponovili nikoli več.

→ **Hvala, ker ste posneli ta film, in hvala, ker nam omogočate, da si ga lahko ogledamo v Argentini! Z nestrpnostjo pričakujemo naslednje dele!**

Pogovarjala sta se **Tomí Kastelic** in **Jože Jan**

V SVOBODNI SLOVENIJI pred 70 leti

ZA VELIKO NOČ 1956

Svobodna Slovenija, Leto XIV - Št. 13 (29. 3. 1956)

Nova velika noč v tujini. Tokrat z drugačnimi cerkvenimi obredi, kakor doslej, vsebolj podobnimi tistim, kakor so jih obhajali prvi kristjani v katakombah. Bolj so poudarjeni dogodki trpljenja in smrti v času, veličastneje je vstajenje v polni noči, opolnoči, ko največje Sonce razdeli najtemnejšo Temo. Letos bomo prvič praznovali s polnočnico vstajenje Gospodovo. V našem spominu se nam bo nekaj spremenilo: pretrgala se bo tradicija tako veličastnih večernih velikonočnih procesij, zažiganja kresov in morda še kaj... Toda ostali bosta vera in upanje. In med nami v tujini še celo.

Vera: da smrt ni najmočnejša sila nad človekom; da uničenje telesne materije ne pomeni še uničenja duše in duha, živ-

ljenja, ki sega tudi preko vidnih mej; da tema ni poslednja luč zadnjega Niča; da Luč ne ugasne v Temi, da jo prodre, ko se zdi najbolj gosta in za večno zmagovita; da najnižjemu porazu sledi največja zmaga... In to zato, ker je nekje še Nekdo, ki Nič napolnjuje s Polnostjo, Zlo premaguje z Dobrim in Smrt uničuje z Življenjem. Je to vera, da živi Bog vsemogočni in je posmrtno življenje. To spreminja gledanje na vse, kar se dogaja na svetu, in ga vodi v to, kar je: boj za kraljestvo Boga ali Satana.

In s to vero gre naše upanje: da trpljenje — tudi brezdomstva — more biti luč v temi, da je smrt seme novega življenja, in kdor ga je dal za Njega, ga bo od Njega prejel z velikonočno slavo; da nikjer ni take negibnosti zraka in stalnosti, da je piš Duha ne spravi

vi v gibanje; in ne Teme, da je ne presveti blisk angela, ki ga odvrže lahko najbolj črn oblak, tudi atomski, da pride nenadoma in proti pričakovanju na naše pokopališče begunstva, odpahne s tanki zapahnjene plošče našega groba, zapečatenega s pečati dogovorov velikih, nas prime za roko in nas popelje sredi noči, opolnoči, potepuhe z vseh kontinentov, v našo domačijo... Kjer je vera v Boga, ki je vstal, tam je upanje v zmago Dobrega nad Zlim, v zmago Luči nad Temo... iz kdor je šel v procesiji za križem in je pal v smrt, in kdor hodi za njim in trpi, ni padel brez smisla in se ne muči brez cilja: le zasmehovanemu križu je sledilo veličastno velikonočno vstajenje; to se dviga le iz žrtve in boja; in najemniški vojaki z atomskimi sulicami bodo popadali v strahu in grozi; Kristus je vstal!

Krščanstvo nam daje to upanje. In tudi tole: iz noči zdaj zmagujočega in pri nas tudi zmagovitega Zla, ki mu je komunizem ime, in je po besedah papežev in vidcev Dostojevskega in Belloc in drugih - orodje Satana, bo zazorela nova svoboda v Bogu in veri v posmrtnost. In na razvalinah tega apokaliptičnega poraza naj tedaj zacvete krščansko urejena družba človeštva v ljubljenih pravicih in ljubezni po zapovedih Njega, ki je bil Bog in Človek, in ki je umrl, da je vstal:

Kristus je vstal!
Resnično je vstal!
Aleluja!
Zori nam noč vesela!

OkrOgle OBLETNICE | Janez Malenšek (1920 - 2001)

Pred 25 leti, 29. aprila 2001, je v buenosaireskem predmestju Longchamps umrl slovenski duhovnik in misijonar Janez Malenšek. Nekaj let je deloval tudi med Slovenci v Mendozi in Lanusu.

Janez Malenšek se je rodil 26. februarja 1920 v Črmošnjicah pri Novem mestu v župniji Stopiče. Njegovi starši so bili precej premožni in so imeli gostilno. Tri razrede ljudske šole je obiskoval v Stopičah, od 4. razreda naprej pa je pešahal vsak dan štiri kilometre daleč v Novo mesto v ljudsko šolo in potem v gimnazijo. Vsa srednješolska leta je bil član dijaške Marijine kongregacije in katoliške akcije. Ti dve dijaški verski organizaciji sta imeli tista leta tako velik vpliv na mlade fante, da jih je po maturi pet vstopilo v bogoslovje. Poleg Janeza so bili njegovi sošolci Jože Guštin, Martin Turk, Jože Vidmar in Franc Zorko. Janez je bil v gimnaziji zelo pogumen, ko je bilo treba zagovarjati katoliška življenjska načela. Če je kak profesor po svoje razlagal ta načela in žalil katoliško Cerkev, je Janez mirno prosil za besedo in odločno zavrnil njegove trditve. Ker je bil vedno odličen učenec, mu je to pomagalo, da ga ni zadela kaka kazen zaradi tako drznega ugovaranja profesorjem.

Po gimnaziji je vstopil v ljubljansko semenišče. Bil je zelo dober študent. Med vojno je bil nekaj mesecev pri domobrancih, 6. maja 1945 pa se je umaknil pred partizani na Koroško. Diakonat je prejel še v Ljubljani id škofa Rožmana 28. januarja 1945, mašniško posvečenje pa mu je podelil sarajevski nadškof Šarič v krški stolnici na Koroškem 19. maja 1945. Novo mašo je daroval naslednji dan pri sv. Hemi v Krki kot begunec, daleč od sorodnikov in prijateljev. Od mašniškega posvečenja do konca leta 1948 je deloval kot kaplan najprej v krški in nato v innsbruški škofiji.

V Argentino je prišel 5. februarja 1949 z ladjo Holbrook, bil najprej kaplan v Quilmesu, od 1950 do 1953 pa slovenski dušni pastir v Mendozi. Nato je znova služboval v Quilmesu, v Lanusu je bil kaplan v župniji msgr. Hladnika San José de Pompeo, potem pa odšel v Trancas v provinco Tucumán. Leta 1959 se je vrnil k msgr. Hladniku in ustanovil župnijo v Carazi (blizu Hladnikove župnije), kjer je zgradil cerkev in stavbo s prostori za farne ustanove. Leta 1966 je odšel v Huanquelen (Bahía Blanca), kjer je nadomeščal župnika Fiderška, bil nekaj mesecev kaplan in profesor v Kolegiju San José v Carhué, leta 1967 pa se je znova preselil v provinco Tucumán, kjer je do leta 1990 bil župnik-misijonar v mali vasi Choromoro. Iz tega kraja je hodil misijonarit med indijance. Večkrat na leto je zajahal konja, ker drugače ni mogel po strmih in zapuščenih poteh, in se odpravil za kak teden na gore med zapuščene domačine, kjer je opravljal duhovno oskrbo. Domačini so g. Malenška imeli zelo radi: po njegovi smrti so po njem imenovali vaško ulico in župnijsko hišo. Po skoraj štiridesetih letih je na spletni strani župnije Trancas (por katero spada Choromoro) napisano: "Janez Malenšek je bil misijonar slovenskega rodu, ki je svoje življenje posvetil služenju podeželskim skupnostim na severu Argentine. Njegovo evangelizacijsko delo v odročnih krajih Tucumána in Chaca je pustilo neizbrisni pečat, in dejstvo, da ta župnijska hiša nosi njegovo ime, je trajen poklon njegovi predanosti. Za farane in poznavalce krajevne cerkvene zgodovine njegovo ime vzbuja globok občutek zavezanosti in služenja najbolj potrebnim ter daje temu kraju bogato duhovno dediščino, ki presega njegove zidove. Župnijska hiša zato ni le stavba; je simbol vere, ukoreninjenosti v skupnosti, in pastoralnega dela, ki je podpiralo številne generacije."

Zaradi izčrpanosti se je leta 1990 upokojil in nekaj časa bival v Lulesu (Tucumán), leta 1992 se je preselil v Rožmanov dom v San Justu, maja 1993 pa do smrti pa je bil pomočnik msgr. Mirka Grbca, župnika fare Naše Gospe lujanske v Longchampsu. Ta župnija je tedaj imela 65.000 prebivalcev, letno so imeli več kot 2000 krstov.

29. aprila 2001 je Janez Malenšek po kratki boleznii umrl. Pogrebno mašo je daroval krajevni škof Desiderio Collino, somaševalo je dvanajst duhovnikov, med njimi štirje Slovenci. Pokopan je na zasebnem pokopališču Don Orione ustanove Cottolengo v Claypolah.

Msgr. Hladnik o Janezu Malenšku

Kot je bilo omenjeno, je bil Janez Malenšek nekaj časa kaplan v župniji msgr. Hladnika. Tamu je v knjigi "Od Triglava do Andov" namestil naslednje poglavje:

"Gospod Janez Malenšek

Po začetku sv. Maše v Carazi v oktobru 1952 sem nujno potreboval duhovnega pomočnika za nedelje. Najprej je to delo vestno opravljal lazarist in urednik »Katoliških misijonov« Lado Lenček, kateremu naj izrečem priznanje, da je bil do junaštva zvest svoji sprejeti dolžnosti. Ob koncu leta 1954 smo se mu morali z žalostjo odpovedati, ker je prevzel nove obveznosti drugod. Za njim je nekaj časa prihajal g. Jože Jurak, tedaj urednik »Duhovnega življenja«: Ljudem se je zaradi svojega vedrega značaja takoj priljubil in so mu dali vzdevek »Padre Alegria«.

25. maja 1955 pa se mi predstavi suh mlad duhovnik, katerega sem seveda takoj spoznal, ko mi je povedal, da je Janez Malenšek. Povabil sem ga, naj kar pri meni ostane, kar je sprejel za nedoločen čas. Bilo ga je sam ogenj in doživeto je spremljal dogodka, ki so začeli napovedovati hud vihar med Cerkvijo in državo.

Tisto noč, ko so mene odpeljali, se je on že umaknil v svojo sobo in takoj ugasnil luč, ko je spoznal, kakšen obisk sem dobil. Naslednje jutro je ob navadni uri, brez zvonjenja opravil sv. Mašo in zaužil vse hostije ter izginil neznanokam. Oblast zanj še ni vedela, zato so pozabili nanj. Ko je minila prva nevarnost, se je vrnil in pridno zagrabil za dela ter mi veselo pomagal v vsem, kar je bilo treba.

Bil je silno naglega značaja in ni mogel prenesti, da bi mu kdo zakričal »cuervo«. Bil je hiter ko blisk, in tako je vsakega sramotilca v hipu dosegel in mu potem dal koristen in izdaten nauk.

V dneh Peronove norosti so bili pobalini posebno predrzni. Stopava neki dan iz Slovenske vasi mimo »Ville miserie«. Na najvišjem drevesu je plapolala sredi bajt argentinska zastava. V bližini so fantiči brcali žogo. Kar nenadoma pade psovka »Cuervo!« (vrana - šaljivka za duhovnike, ki so tedaj nosili črni talar) in še posoljena je bila. Pa pravim: »Poglejva, koliko jih je v hlačah!« Igrišče je bilo polno smrkolinov, midva pa naravnost mednje. Žoga obstane. Vse umolkne. Večina se nama približa, nekateri pa jo popihajo.

»Kdo je kričal?« vprašam.
»Jaz ne, jaz ne, jaz ne.«
»Ne vprašam, kdo ni, ampak kdo je kričal.«
Vsi molče. Pa se eden oglasi: Tale je bil!
Jaz pa. »Fantje, ali se vam ne zdi to grdo? Saj naju poznate in veste, da sva duhovnika. Krščeni ste vsi. Tudi katekizem sem vas učil in vi mi sedaj s tem plačujete?«

»Oprostite, gospod,« je bila beseda za slovo. Ko sva odhajala, sva slišala, kako so jemali v roke tiste, kateri so bili krivci.

Gospod Malenšek je potem postal »Padre Janez«, jaz pa ostal »Padre Juan«, da ni bilo zmede v imenih in nato prevzel v skrb predvsem mašo v Carazi, upravo farnega vestnika in računov za tlakovanje cest ter slovensko mašo. Prav lepo sva vozila, dokler ni prišla njegova ura, ko so dospeli lazaristi v Slovensko vas. Tedaj je odšel v Tucuman na daljni sever Argentine, kjer je že od leta 1948 deloval v kraju Las Trancas »Urbančev gospod«, Janez Urbanč, pred odhodom iz domovine kaplan v Stopičah pri Novem mestu."

Pripravil: Jože Jan

Viri: Svobodna Slovenija, Duhovno življenje, Družina, "Od Triglava do Andov" - Msgr. Janez Hladnik, Parroquiadelcarmenvc.com.ar.

KOLEDAR

- 5. aprila**
Velikonočna nedelja
- 11. aprila**
Exodus - Naša kri
v Slovenskem domu San Martin
- 12. aprila**
Misijonska tombola na Slovenski Pristavi.
- 12. aprila**
Občni zbor Naš dom, San Justo
- 18. aprila**
Exodus - Naša kri
v Hladnikovem domu v Slovenski vasi
- 19. aprila**
Exodus - Naša kri
v Našem domu San Justo
- 19. aprila**
Exodus - Naša kri
na Slovenski pristavi
- 26. aprila**
Občni zbor Društva Slovenska vas
- 3. maja**
Slovensko romanje k Mariji v Lujan

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

KRIŽ

Po štiridesetdnevem postu so velikonočni prazniki tu. Kristus je vstal! Aleluja! A praznik veselja in zmage nad grehom in smrtjo je povezan s križem: brez križa ne bi bilo vstajenja. Lepo je blaženi škof Slomšek pred več kot 160 leti napisal:

*O križ! na visoko postavljen,
Zastava premage si nam!
Visoko nam bodi pozdravljen,
Zaupanje naše si nam.*

*Hudobni se tebe bojijo,
In vrag te od nekdej čerti;
Pa verni se te veselijo:
Brez križa zveličanja ni!*

*Na gori bandero častito
V doline globoke glediš,
Sovražnikom svojim serdito
Se široko po sveti smejiš.*

Zastonj krivoverci trušijo,

*In škripajo s svoj'mi zobmi;
Kristjani le k tebi hitijo,
Slovencev zaupanje si.*

*Deržimo se svetega križa,
Svet' križ nam nebesa odpre;
Svet' križ nas nebesom približa,
Le s križem v nebesa se gre!*

Tudi pregovori nam pogosto govorijo o križu:

- Se ga boji kakor hudič križa. (slovenski pregovor)
- Ko hodimo brez križa, ko gradimo brez križa in ko izpovedujemo vero brez križa... nismo Gospodovi učenci: smo škočje, duhovniki, kardinali, papeži, a ne Gospodovi učenci. (papež Frančišek)
- Tuj križ te uči, kako nositi svojega. (danski pregovor)
- V križu sta življenje in tolažba, križ je pot v nebesa. (sv. Terezija Avilska, španska karmeličanka, redovna prenoviteljica, mistikinja, svetnica in cerkvena učiteljica)

- Kjer je Bog, je tudi križ. (slovenski pregovor)
- Poleg križa ni druge lestve, po kateri bi se lahko povzpeli v nebesa. (sv. Roza iz Lime, perujska mistikinja in prva ameriška svetnica, zavetnica Amerike)
- Če bi vse križe zmetali na kup, bi spet vsakdo po svojem segel. (nemški pregovor)
- Ljubezen je z medom namazan križ. (slovenski pregovor)
- Po porazih in križih ljudje postanejo modrejši in bolj ponižni. (Benjamin Franklin, ameriški pisatelj, diplomat in politik)
- Ni večjega križa od življenja brez križa. (nizozemski pregovor)
- Križ stoji trdno, medtem ko se svet vrti. (kartuzijanski redovniški rek)
- Vsak ima svoj križ. (latinski pregovor)

Iz te skromne rubrike vam, dragi bralci, želim vesele, mirne in blagoslovljene velikonočne praznike!

Izbral: Jože Jan

OSEBNE NOVICE

V soboto, 21. marca je na Bledu v Sloveniji umrla sestra **Terezija Krajnik FMA**. Naj počiva v miru!

CONVOCATORIA

CENTRO ESLOVENO NAS DOM ASOCIACION CIVIL

MATRICULA N° 30230

Domicilio legal: Hipólito Yrigoyen N° 2756 - San Justo - La Matanza

En cumplimiento de las disposiciones legales y estatutarias se convoca a los señores asociados a la Asamblea General Ordinaria para el día 12 de Abril de 2026 a las 09:00 hs., en su sede social de calle Hipólito Yrigoyen 2756 de San Justo, Pdo. La Matanza, Pcia. De Buenos Aires.

ORDEN DEL DIA

1. Designación de dos asociados para suscribir el Acta de Asambleas, conforme al Estatuto Social.
2. Elección de dos asociados para el escrutinio de votos.
3. Consideración de Memoria, Inventario, Balance general, Estado, Anexos e Informe del Síndico correspondiente al 31º ejercicio económico cerrado al 31 de Diciembre de 2025.
4. Elección de dos (2) asociados para consejeros titulares por el término de tres años.
5. Elección de cinco (5) asociados para consejeros suplentes por el término de un año.
6. Elección de Síndico Titular y Síndico suplente por el término de un año.

CONSEJO DE ADMINISTRACIÓN

CONVOCATORIA

SOCIEDAD COOPERATIVA NUESTRO HOGAR LTDA.

MATRICULA N° 3339

Domicilio legal: Tucumán 1429 - 9° 14" - 1050 Capital Federal

De conformidad con lo previsto por el Estatuto Social y atento lo nombrado por el art. 47º y codice, de la ley N° 20.337, convocamos a los asociados a la Asamblea General Ordinaria para el día 12 de Abril de 2026 a las 09:00 hs., en su sede social de calle Hipólito Yrigoyen 2756 de San Justo, Pdo. La Matanza, Pcia. de Buenos Aires.

ORDEN DEL DIA

1. Designación de dos asociados para suscribir el Acta de Asambleas, conforme al Estatuto Social.
2. Elección de dos asociados para el escrutinio de votos.
3. Consideración de Memoria, Inventario, Balance general, Estado, Anexos e Informe del Síndico correspondiente al 68º ejercicio económico cerrado al 31 de Diciembre de 2025.
4. Elección de dos (2) asociados para consejeros titulares por el término de tres años.
5. Elección de cinco (5) asociados para consejeros suplentes por el término de un año.
6. Elección de Síndico Titular y Síndico suplente por el término de un año.

CONSEJO DE ADMINISTRACIÓN

“ODPRITE SRCE, PODARITE UPANJE”. 72. MISIJONSKA TOMBOLA

NEDELJA, 12. APRILA, NA PRISTAVI
OB 15:00 URI

SPREJEMAMO DOBITKE
IN FINANČNO PODPORO.
BODIMO VELIKODUŠNI!

KONTAKTIRAJTE SE
S PREDSEDNIKOM
SVOJEGA DOMA.

SE NE UKINE ZARADI DEŽJA!

REPÚBLICA DE ESLOVENIA 1851, CASTELAR

11. aprila
ob 20. uri
V SLOVENSLEM DOMU SAN MARTÍN
Ramón Castillo 2362 - San Martín

18. aprila
ob 18. uri
V HLADNIKOVEM DOMU
Monseñor Hladnik 3976 - Remedios de Escalada

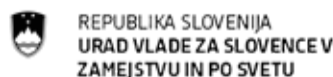
19. aprila
ob 9.45 uri
V NAŠEM DOMU SAN JUSTO
Hipólito Yrigoyen 2756 - San Justo

19. aprila
ob 11.30 uri
NA PRISTAVI
República de Eslovenia 1851 - Castelar

S ŠPANSKIMI PODNAPISI

Siposh
www.siposh.com

Svobodno Slovenijo podpirajo

VESELE IN BLAGOSLOVLJENE VELIKONOČNE PRAZNIKE 2026!

»JAZ SEM VSTAJENJE IN ŽIVLJENJE: KDOR VAME VERUJE, BO ŽIVEL, TUDI ČE UMRE« JN 11, 25

VESELO IN BLAGOSLOVLJENO
ALELUJA VAM ISKRENO ŽELI
ODBOR IN ČLANI NAŠEGA DOMA SAN JUSTO

Kristus je vstal,
je živ in hodi z nami.
Zato pojmo in hodimo,
zvesti svojim dolžnostim
na tem svetu in
s pogledom uprtim v nebo.

Vsem prijateljem in članom želimo
vesele velikonočne praznike!

DRUŠTVO SLOVENSKA VAS,
april, 2026

Zarja velikonočnega jutra naj Vas vedno znova napolnjuje z upanjem, da je življenje močnejše od smrti, ljubezen močnejša od sovraštva. To upanje pa ne osramoti, ampak daje smisel in pogum, da z vedrim pogledom zremo v prihodnost in že sedanjí trenutek živimo v upanju v končno zmago življenja nad smrtjo.

Odbor Slovenskega doma
San Martin želi vsem
blagoslovljene praznike
Kristusovega vstajenja.

On živi

Prasnik velike noči je prasnik,
ki pogloblja svetraj mir
in vzbuja radost v srcu.

Vsem, ki ga veselo praznujemo
všiva nove moči za prihajajči čas.

Naj veselo Aleluja zapojemo vsi,
Boga v čast, hvale in rehovalo.

»Društvo Slovensko Pristavo«

Jezus živi! Aleluja!

Blagoslovljene velikonočne praznike želimo
vsem članom, prijateljem in dobrotnikom.

Odbor Slovniškega doma

Klic veselja naj osreči,
po vsem svetu vse ljudi!
Aleluja pojmo vsi,
Kristus vstal je in živi

Vesela in blagoslovljena
Velikonočne praznike

Dušnopastirska pisarna
Duhovno življenje in Oznanilo
Slovenska hiša

Naj vas skrivnost vstajenja spremlja skozi vse leto
in vam prinaša moč za nove začetke.

Na svetem križu klije
ljubezni večne cvet.
Zveličar, Sin Marije,
odrešil je ves svet.
Gospod je vstal,
kristjani, vstanimo tudi mi!
Očiščeni, skesani se mu
darujmo vsi!

Vam čeli Z.S.M.Z.

Vesela
velika noč

Naj nas svetloba in veselje, ki ju
prinaša zmaga življenja nad smrtjo,
spodbuja, osvetljuje naša življenja
in načrte ter nam daje moč, da si še
naprej prizadevamo za
boljšo prihodnost za vse.

www.sl-ar.com.ar

Naj sporočila
Božje ljubezni
pride do vseh ljudi
in spremeni naša srca.

Blagoslovljene
velikonočne praznike!

Isotrajno društvo Slovenija v svetu
Ljubljana, 2026

Rojakom v Argentini
in po svetu želimo
blagoslovljeno Veliko noč!

oblak

Naj luč Kristusovega vstajenja razsvetli vaše srce in vaš dom.
"Jezus naš je vstal od smrti, razveseli se kristjan!"

Vesela velikonočne praznike želimo vsem rojakom!

SELAN Organización y Asesores de Seguros

Dragi Slovenci doma,
v zamejstvu in po svetu!

Naj v vaših domovih zadisi po domači
poti, slovenski običaji pa naj vas trdno
povežejo s koreninami.
Naj praznični dnevi prinesejo novo
upanje in srčno zadovoljstvo, predvsem
pa mir vsem ljudem po svetu.

Vesela velikonočne
praznike!

Matej Arčon
podpredsednik vlade in ministar

VESELE IN BLAGOSLOVLJENE
PRAZNIKE JEZUSOVEGA
VSTAJENJA!
NAJ NJIHOVA LUČ SVETI VAM IN
VAŠIM DRUŽINAM.
TO JE NAŠA ŽELJA ZA VAS VSE!

BAJDA s.r.l.

Veselimo se zmage
življenja nad smrtjo,
ter zaupno delajmo in
živimo vsak dan po
Jezusovem zgledu.

Želimo vsem našim rojakom
srečno in blagoslovljeno

Veselo
Veliko Noč!